

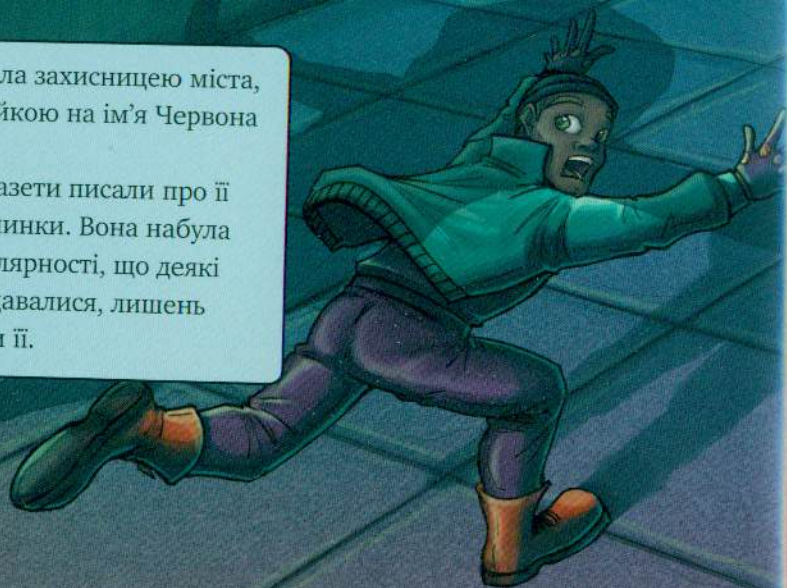
Відтоді, як два місяці тому Ліза прокинулася супергеройкою, вона врятувала таку кількість людей, що навіть не всіх могла згадати.

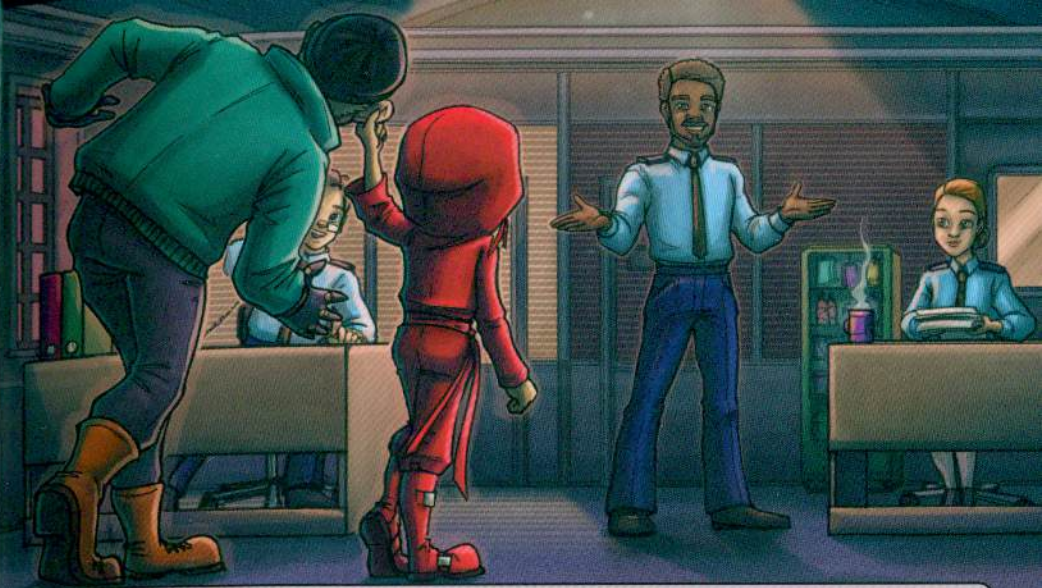
Вона запобігла пограбуванню банку, знайшла декількох загублених собак. Розгадала багато таємниць і виловила одного за одним кілька лиходіїв.

Вона стала захисницею міста, супергеройкою на ім'я Червона Маска.

Щодня газети писали про її героїчні вчинки. Вона набула такої популярності, що деякі бандити здавалися, лишень побачивши її.

А тих, хто не здавався відразу, Ліза легко доправляла в поліцейний відділок. Шансів у бандитів не було. Адже вона була супергероем, а лиходії не мали жодних надздібностей.

Начальником поліції містечка був батько Макса, Ерік. Цього разу він, як і завжди, радо привітав Червону Маску.

— Ну, а цей що накоїв?

— Намагався вкрати машину, — відповіла Ліза.

— Спробуємо знайти місце і для нього, — заусміхався Ерік. — Зараз у нас не протовпишся.

— Завжди пам'ятай, що все місто тобою пишається, — сказав Ерік, заштовхнувши автовикрадача в камеру. — Навіть не знаю, що б ми без тебе робили.

Звичайно, Ліза мала радіти тим гарним словам начальника поліції. Але, хай як намагалася, ніякої радості вона не відчувала.

Вони пишалися не нею, Лізою. А Червоною Маскою — супергероєм, який виловлював одного лиходія за іншим. Але коли вона знову ставала Лізою, то залишалася такою ж самотньою, як і раніше.

Коли вона повернулася додому, бабуся вже давно спала. Оскар також хропів у своїй клітці. Тільки Ольга ще вовтузилася.

Ліза взяла її на руки й сіла на підвіконня.

— Привіт, — сказала Ліза мовою тварин.

Як і раніше, відповіді вона не отримала. Дівчинка навіть почала до цього зводити.

Ймовірно, вона ніколи не зможе поговорити зі своїми хом'яками. Але зараз це не мало значення. Їй потрібен був хтось, хто б її вислухав. А слухати Ольга вміла.

— Я гадала, що «Довідник для супергероїв» вирішить усі мої проблеми. Та де там! Я так само наодинці, як і раніше. Звісно, усі люблять мене, але як Червону Маску! Проте я не можу бути супергеройкою весь час.

Ліза згадала свою стару школу. Там у неї були друзі! А тут чому їх нема?

— От що робити, щоб завести друзів? — зітхнула вона.

Розділ 2

